

 HARLEQUIN®

 JALOOLINE ROMAAN

A woman with her hair styled in an updo with flowers, wearing a light blue and purple historical dress with a large skirt and a necklace, stands in a grand, classical-style room with columns and a window. She is looking down at her dress.

*Halva kuulsusega
krahvinna*

Liz Tyner

Liz Tyner
The Notorious Countess
2016

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le.
See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.
See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Viivi Variksaar
Korrektor Inna Viires

© 2016 by Elizabeth Tyner
© 2016 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M08313616
ISBN 978-9949-25-949-6

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Autori märkus

Andke mulle armastusromaan oma mõisas süngeid mõtteid mõlgutava piinatud kangelasega, kelle päästab üksindusest ilusa naise armastus, ja ma olen müüdnud. Tahtsin siiski vanale loole kaunitarist ja tema karmist kangelasest omalt poolt midagi juurde lisada. Mõtlesin kangelannale, kes püüab peita end oma kunstistuudiosse, ja kangelasele, kes loodab teda skandaalidest päästa.

Olles vaadanud James Gillray karikatuure ja tema kaas-aegsete mõnesid vähem aktsepteeritud joonistusi, sain aru, et vale avalikustatud maal 1800ndate Londonis võis olla sarnase mõjuga nagu tänapäeval ebasobiva foto postitamine internetti. Väljend „skandaaliajalehed“ on suhteliselt tänapäevane, aga ma tahtsin seda kasutada, näitamaks, et uudised levisid kiiresti.

Nii algas Beatrice'i ja Andrew' lugu ning mulle meeldis seda kirjutada. Loodan, et need tegelased poevad teile südamesse samamoodi nagu mullegi.

Esimene peatükk

Andrew Robson tundis põletavat tungi oma nõo Foxworthy nina puruks lüüa. Veel üks lugu selle daami silmadest, tolle daami rindadest või kellegi kolmanda muudest asjadest ning ta tõesti virutab rusikaga Foxi inetusse näkku, mis naised mingil põhjusel põlvist nõrgaks võttis.

Fox nõjatus poolviltu lauale, püüdes tasakaalu säilitada, brändiklaas peos. „Sa oled süütu.“ Ta loksutas jooki kuue peale, aga tumedal villakangal polnud seda nähagi.

Andrew pigistas pearaamatut. Oleks see olnud ükskõik mis muu raamat, oleks Fox selle raskust silmade vahel tunda saanud. „Minu elu ei puutu sinusse.“

„Mitu korda ma olen sind kaasa kutsunud ja sina oled keeldunud?“ Fox jõi brändi ära ja vaatas siis haigutades tühja klaasi. „Mul on janu,“ urises ta ja sirutas käe kellanööri poole, et teenrit kutsuda. Ta ei saanud aga nõöri kätte ja oleks äärepealt jälle tasakaalu kaotanud.

„Võta ise karahvin,“ nähvas Andrew.

Fox haigutas veel, kallas jooki juurde ja silmitses teravalt Andrew'd. „Keda sa pannud oled?“

Andrew võttis oma brändiklaasi, keerutas vedelikku ja jõi klaasi tühjaks. „Härrasmees ei räägi sellistest asjadest teisele mehele.“

„Süütu ka mitte. Ja mina olen sulle rääkinud kõikidest seelikutest, mida mina olen kergitanud seitsaadik, kui avastasin, mis minu püksinööpide all peidus on.“

„Ilmselt on pooled neist lugudest vale ja neistki pooled asjad juhtusid ainult sinu peas.“

Fox krimpsutas nägu, patsutades karahvini korki. „Ma ei oska arvutada, mu sõber. Minu reegel on kvaliteet, mitte kvantiteet.“ Fox kortsutas kulmu. „Sa oled mu nõbu, minuga sama veri, ja sul pole elu naudingutest aimugi. Sa seisad seal nii...“ Ta keerutas sõrme. „Tõsisena. Riides nagu leinav mees... Või juba mahamaetud mees. Ja sul on põhjust süngeda olla. Sul pole naist, kes sulle naeratuse näole tooks.“

„Pean sind varjama niigi paljude abikaasade ja kallimate eest, et ei soovi ise sama teha.“ See oli ainuke asi, mida Andrew Foxi juures tõesti vihkas. Tema nõbu ei saanud aru, kuidas tema teod teisi mõjutasid.

„Ma ju ütlesin,“ pomises Fox. „Nad kiirustavad järelduste tegemisega. Kuna ma olen säärane täkk, ei suuda ükski mees mind oma naisega isegi kõnelemas näha, eeldamata seejuures, et mul on varjatud kavatsusi.“

„Ongi.“

„Aga sinul ei ole. Kas sa panid seda Hannah't, kellest sa nii luuleliselt rääkisid?“

„Muidugi mitte. Ta oli peen daam. Süütu. Süütuid ei rikuta.“

„Ta polnud süütu, kui eelmisel suvel minu voodis oli.“

Andrew' soontesse sööstis raev. „Sa ei rüvetanud Hannah't.“ Ta löi peopesaga laual olevale raamatule. „Isegi sina ei võinud süütut võtta.“

Fox kehitas õlgu ja tõstis klaasi. „Me olime armunud. Peaksid seda proovima.“ Ta naeratas vildakalt, mille peale naised alati pöördesse läksid. „Oleksid rõõmsamas tujus, kui sagedamini püksid alla laseksid.“

Andrew' käsi tõmbus raamatu peal rusikasse. Ta astus oma nõo poole, suur kõide tugevasti käes. Ta ei viska Foxi

raamatuga, aga ta võib teise sellega pikali lüüa. „Sa julgesid süütu neiu rikkuda? Andestamatu!“

Fox nägi midagi Andrew' pilgus, sest ta taandus kiiresti laua taha. „See polnud eriline kaotus, Andrew. Kõigest järgmine liblikas, kes janunes minu nektari järele.“

„Ma löön su maha.“

„Andrew.“ Fox pani klaasi lauale ja tõstis taganedes käed üles. „Süütu nõbu. Sa mõtled nii ainult sellepärast, et pole saanud oma väikest valitsuskepikest õigetesse kättesse pista.“

„Sa sured...“ Andrew lõi raamatu lauale, tabades peaaegu tindipotti ja lükkas roosidega vaasi vaibale. Ta läks ümber laua. Fox astus kõrvale.

„Minu matustele tuleb palju meeleheitel daame,“ pomises Fox pead püsti hoides.

„... aeglast surma. Eriti aeglast surma.“ Andrew astus edasi, purustades jala all klaasikilde ja õisi, nii et roosilõhna oli tunda.

„Ja lähen igavikku, naeratus näol.“ Foxi sõnad läksid üle naeruturtsatuseks.

Andrew taipas, et Fox nihkub uksele lähemale. Ta hüppas teisele poole lauda, haaras Foxi kuuesabast kinni, tõmbas ta tagasi ja mõlemad kukkusid põrandale. Fox ümahtas, kui Andrew tema peal maandus.

Ta püüdis Andrew' haarest pääseda. See krants saab oma karistuse. Ta veel õpib naisi austama. Andrew haaras Foxi randmest kinni, nii et teine ei pääsenud minema, ent Fox lõi teda jalaga valusasti vastu säärt. Andrew nihkus ettepoole, haaras Foxi kuue kraest kinni ja surus sõrmed kaela-sideme sisse, tõmmates selle pingule.

Fox köhis ja läkastas.

Andrew vajutas nõo vastu põrandat ja kaelasid aitas seda närukaela paigal hoida.

„Annan sulle minu tapmise andeks, aga ära mu nägu puutu,“ urises Fox. „Ma otsin sulle naise. Lase lahti. Enda sisse kogutud kirk muudab su metsaliseks.“

Andrew väänas kaelasidet rohkem. „Kui sa julged veel mõne naise rüvetada, ei jäta ma sind ellu.“

„Sa... kägistad mind...“ Foxi hääel värises.

Andrew pigistas tugevamini ja lasi siis kaelasideme vabamaks. „Sa abiellud Hannah’ga.“

„Ma ei saa,“ vastas Fox kätega vehkides. „Ta on armunud lord Arvinisse. Lasin tal end tema nimega kutsuda ja me olime mõlemad rahul.“

Andrew pidas aru. „See on kummaline.“ Ta lasi kaelasidemest lahti, lükkas end eemale ja andis Foxile lahtise käega laksu vastu pead. Foxi juuksed lendlesid korraks ja vajusid siis tagasi sassis soenguks, mida Andrew ei suutnud saavutada ka toapoisi abiga.

Andrew ajas end kükakile, et Fox saaks tõusta.

„Kindel see,“ sõnas Fox, istus ja sättis kaelasidet. „Sa ei tea, mis asi kirk on. Sul on vaja näiteks Sophia Swifti õpetusi.“

Andrew tõusis ja rapsis püksipõlvi. „Ma ei lähe selle hullu naise lähedussegi.“ Ta silus kuuerevääre ja lisis vaikselt: „Ta hammustas mind.“

Fox tardus. „Naised hammustavadki vahel. See käib mängu juurde.“ Ta tõmbas mitu korda sügavalt hinge ja ajas end siis jalule. „Ma selgitan, kui olen veel ühe dringi saanud.“

Andrew võttis kiirete liigutustega kuue seljast ja viskas selle lauale. Siis avas ta vestinööbid ja viskas selle maha. Seejärel tõmbas ta valge särki värvli vahelt välja ja tõstis üles. Ta osutas armile rinnal.